

EURÓPAI

IDŐ

Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja
Lapunk – minden üldöztetés ellenére, utolsó erejéig – támogatja és támogatni fogja a székely önrendelkezés ügyét!!!

XXIII. évfolyam • Időszak: 2012. február 25. – 2012. március 9.
Megjelenik kéthetente – 16 oldalon • Ára: 2,50 új lej

2012 5.

Az Európai Idő ténylegesen független lap. Nem támogatja sem a Soros Alapítvány, sem sajtóalapítványok, sem a magyar, sem a román kormány – sem semmilyen más állami vagy civil (társadalmi) szerveződés, intézmény, párt, érdekcsoport vagy tehetős polgár, sem rokon, sem ismerős vagy barát. Egyetlen támaszuk az Olvasó, s akinek kezében a sorsunk: az Isten.

A Szent Koronától a Jobbikig

Hiába várom a köztársasági elnöktől a bocsánatkérő levelet, nem jön. Pedig ideje volna már megkapnom, hiszen az, amiért huszonhárom éve három bő esztendeig járt a Szent Korona újság szerkesztősége bíróságokra, ma már aligha lenne büntetendő cselekmény, s aligha kapna az eljáró bíró magasabb beosztást – a bírói függetlenségéért” –, mint azok a bírók, akik az akkoriban Szent Korona Perként hírhedté vált tárgyalássorozat bírái voltak.

Mi is volt a vád? Ki volt a feljelentő?

A vád az Antall-kormány kusza politikai ostobaságát tükrözte. A politikai megfelelni vágyás, a megfelelés kényszere, a hűség bizonygatása. Ugyanis a feljelentő nem más, mint Horváth Balázs és a Mazsihisz. Mi több! A feljelentés hírére maga az akkori – nem túl jó hírű – belügyminiszter jelentette be egy esti híradóban. Emlegetett szegény rasszizmust, antiszemitizmust, Btk. 269.§-t, és mindent, ami akkor a frissen alakult SZDSZ és a Mazsihisz szerint büntetendő lehetett volna. Mindent, ami a liberális söpredek elvárása volt a frissen alakult „nemzeti kormánnyal” szemben.

Nem átalott feljelenteni ez a bohóc társulat egy nyolcvanas éveit taposó, egykor a románok kötele elől menekült újságírót, Bujdosó P. Gyulát, aki a két világháború között a Brassói Lapok, majd a Székely Nép szerkesztője, főszerkesztője volt Brassóban és Sepsiszentgyörgyön.

A vád: románellenesség volt! A vád alapja, egy általam Marosvásárhelyről hozott kézzel „gyártott” plakát, amelyen az állt, hogy a „románok románul viselkedtek”. Történetesen Marosvásárhelyen, amikor Sütő András szemét kiverték, amikor botokkal és fejszékkel támadtak a magyarokra... Ez 1990-ben, Magyarországon kimerítette a zsidók szerint a gyűlöletkeltést. 1990-ben Magyarországon nem azokat ítélték el, akik a magyarság ellen támadtak, hanem egy Mikó(!) nevezetű bíró, aki – azóta is – az egyik budapesti bíróság elnöke, kemény szavakkal illette a szerkesztőség munkatársait, köztük Bujdosó P. Gyulát is, mert egy ilyen plakátot meg mertünk jelentetni a lapban. (Az

igazságtalan és előre megírtak tűnő bírói szavakat dr. Nagy László ügyvéd-politikus verte vissza hasonló, és a bírót keményen megfeddő beszéddel.) Nincs min csodálkozni, hiszen Magyarország ma sem más, ma is pontosan ilyen. A Szent Korona című lap nem szidta a zsidókat, egyetlen szóval sem cigányozott, de látta előre, hogy ami akkor történt mivé fajul, hogyan válik a magyar nemzet kiszolgáltatott, leszegényített és kirabolt koldussá, nemzetadat nélküli szürke tömeggé. Láttunk, hogy a zsidó betelepítés és a zsidó tőke beáramlása milyen veszélyeket rejt magában Európára nézve, különösen pedig Magyarországra, hiszen a környező országok vezetői – tudva, hogy a föld, ahol élnek „nem jogtisztá körülmények között” lett az övék –, sokkal nacionalistábbak, mint a magyar társadalom. Minden olyan gondolatot megjelentettünk, ami a nagy rendszerváltozási eufóriában hasznos lehetett volna a nemzet számára, ám a megírt vélemények, tények nem találkoztak a hatalmukat akkor erősítő zsidó klánok és a liberális maffia elképzeléseivel. Azaz, azoknak nem tetszett a Szent Korona című lap, akik előkészítették a mai brüsszeli hazaárulást, és a magyarság, a magyar társadalom és a magyar kormány elleni támadásokat. Ám, Horváth Balázsék, Antallék „lefeküdtek” a „ki a magyar?” – társadalmat roncsoló kérdés feltevőinek, a mai európai helyzetünk akkori előkészítőinek, noha a Szent Korona címmel megjelent lapban közöltünk húsz évre előre mindent... Hiszen világosan lehetett látni már akkor, hogy az, ami történik, nem magyar nemzeti érdeket szolgál. És jött a per, amely megjárta néhány kerületi bíróságot, odakerült a nullás bírók (a politika által kijelölt, politikai pereket vállaló, megbízható káder) asztalára, aki aztán forgatta, tette vette, de elítélni nem tudott senkit. Illetve, a lap később meggyilkolt(!) főszerkesztőjét, Romhányi Lászlót némi pénzbüntetésre, a magyar kormány által meghurcolt székely újságírót, Bujdosó P. Gyulát és a többi szerkesztőt ejnye-bejnyére. Azonban ez az ejnye-bejnye sem volt véletlen.

(folytatása a 3. oldalon)

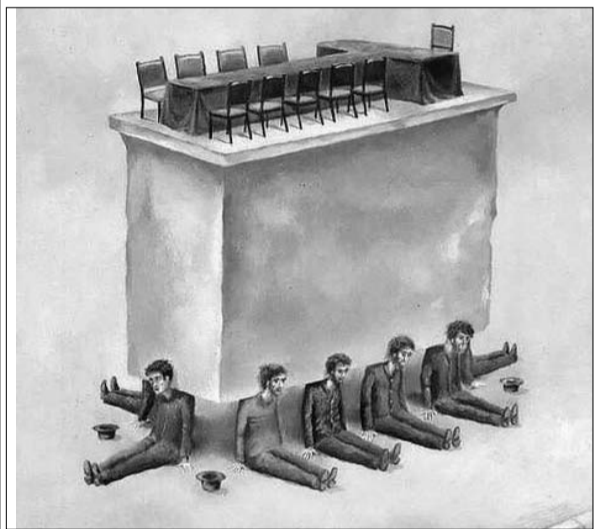
Stoffán György

Társadalmi tükör...

avagy valami nagyon hibádzik

Mindegy mit tesz, és fölöslegesen hoz intézkedéseket a magyar kormány annak érdekében, hogy munkahelyeket hozzon létre, adót fizetessen, és normális európai mederbe terelje a társadalmat, a vállalkozók erkölcsi normáját. Magyarországon ugyanis nem lehet ezen a téren rendet teremteni, két okból. A két ok egyike a most tapasztalható szegénység, amely rávetül minden magyar polgárra. Munkaadóra és munkavállalóra egyaránt. Ehhez remekül kapcsolódik a másik ok, a magyar vállalkozó, illetve a magyar társadalom e téren tapasztalható erkölcsatlansága, a szocializmusból megmaradt felfogása és elvárásai. A baj az, hogy ezekről a problémákról nem beszél senki.

– teljes terjedelemben a 6. oldalon –

Csapó Endre:

Vörösök — régen is, most is

Az egész magyar nemzetet – beleértve az elszakított országrészek és az emigráció magyarjait – felzaklatja a nemtelen támadás az ország kormánya, és közvetve az ország népe ellen. Felvetődhet a tájékoztatlanokban a kérdés: mit vétettünk a világ ellen, amivel magunkra vontuk haragját? Valóban, mi vagyunk-e a falu rossza, aki nem tud beilleszkedni a társadalom rendjébe? Vagy a világ távolodott el azoktól az értékektől, amiket mi még konokul vallunk? Megvizsgáltuk-e múltunkat abból a szempontból, miért van az, hogy – ritka kivételektől eltekintve – minden és mindenki ellenünk van?

Interneten jelent meg egy összehasonlítás Félelmetes hasonlóság 1920– 2012 cím alatt, amiből érdemes néhány mondatot közölni.

– teljes terjedelemben a 6. oldalon! –

• 2. oldal:

Csurka István utolsó levele

• 3. oldal:

Csurka István utolsó cikke

• 4. oldal:

Hogyan találjam meg a "tökéletes" páromat?

• 5. oldal:

Interjú Ghis-szel

• 6. oldal:

A büntetés a legrosszabb pedagógiai módszer

• 7-10. oldal:

23 tévéadó másora

• 11. oldal:

Csapó Endre: Vörösök — régen is, most is

12. oldal:

Halálközeli élmények

• 13. oldal:

Vágytánc a Vénusz-dombon – SHÉ lüktetése és küldetése

• 14. oldal:

Kényszeres hazaárulás

• 15. oldal:

Humor, játék, rejtvény

• 16. oldal:

Hogyan állítsuk le az étkezések utáni halálos... (2.)

Florian Doru Crihana – Románia